

Sygn. akt II W 779/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Joanna Dworzycka – Skrobowska

Protokolant: Gabriela Krakowiak

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 25.09.2019r., 02.10.2019r., 05.02.2020r., 11.03.2020r.

sprawy ***K. K.***

PESEL: (...)

obwinionego o to, że:

1. w okresie od 30 kwietnia 2019r. do 07 maja 2019r. w J. ul. (...), wbrew ciężącemu na nim obowiązкови, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu komu powierzył lub oddał w użytkowanie pojazd F. (...) o nr rej. (...) do kierowania lub używania w oznaczonym czasie,

tj. wykroczenie z art. 96 § 3 k.w.

2. w okresie od 30.04.2019r. do 07.05.2019r. w J. ul. (...), wbrew ciężącemu na nim obowiązкови, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu komu powierzył lub oddał w użytkowanie pojazd F. (...) o nr rej. (...) do kierowania lub używania w oznaczonym czasie,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w.

3. w okresie od 30.04.2019r. do 07.05.2019r. w J. ul. (...), wbrew ciężącemu obowiązкови, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu komu powierzył pojazd F. (...) o nr rej. (...) do kierowania lub używania w oznaczonym czasie,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw;

4. w okresie od 30.04.2019r. do 07.05.2019r. w J. ul. (...), wbrew ciężącemu obowiązкови, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu komu powierzył pojazd F. (...) o nr rej. (...) do kierowania lub używania w oznaczonym czasie,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw;

5. w okresie od 29 sierpnia 2018 r. do dnia 30 kwietnia 2019 r. w J., będąc właścicielem pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), nie przedstawił go do badania technicznego,

tj. wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 81 ust. 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym

I. uznaje obwinionego K. K. za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 1-5 części wstępnej wyroku, tj. wykroczeń z art. 96 § 3 k.w. oraz z art. 97 k.w. w zw. z art. 81 ust. 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 96 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 600 złotych,

II. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lutego 2019r. o godz. 14.05 na skrzyżowaniu ulic (...) w J. bliżej nieustalony kierujący pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) dopuścił się wykroczeń drogowych, polegających na zatrzymaniu pojazdu w odległości mniejszej niż 10 metrów od skrzyżowania, zatrzymaniu tego pojazdu na chodniku, gdzie szerokość chodnika pozostawiona dla pieszych była mniejsza niż 1,5 metra oraz zatrzymaniu tego pojazdu w odległości mniejszej niż 10 metrów przed przejściem dla pieszych.

W dniu 9 lutego 2019r. o godz. 14.15 na skrzyżowaniu ulic (...) w J. bliżej nieustalony kierujący pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) dopuścił się wykroczeń drogowych, polegających na zatrzymaniu pojazdu w odległości mniejszej niż 10 metrów od skrzyżowania, zatrzymaniu tego pojazdu na chodniku, gdzie szerokość chodnika pozostawiona dla pieszych była mniejsza niż 1,5 metra oraz zatrzymaniu tego pojazdu w odległości mniejszej niż 10 metrów przed przejściem dla pieszych.

W dniu 13 lutego 2019r. o godz. 9.40 na skrzyżowaniu ulic (...) w J. bliżej nieustalony kierujący pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) dopuścił się wykroczeń drogowych, polegających na zatrzymaniu pojazdu w odległości mniejszej niż 10 metrów od skrzyżowania, zatrzymaniu tego pojazdu na chodniku, gdzie szerokość chodnika pozostawiona dla pieszych była mniejsza niż 1,5 metra oraz zatrzymaniu tego pojazdu w odległości mniejszej niż 10 metrów przed przejściem dla pieszych.

W dniu 20 lutego 2019r. o godz. 8.10 na skrzyżowaniu ulic (...) w J. bliżej nieustalony kierujący pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) dopuścił się wykroczenia drogowego, polegającego na zatrzymaniu pojazdu w odległości mniejszej niż 10 metrów od skrzyżowania.

W okresie od 29 sierpnia 2018r. do 30 kwietnia 2019r. K. K. nie przedstawił pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) do badania technicznego.

Właścicielem pojazdu marki F. (...) o nr rej (...) jest stowarzyszenie (...). Prezesem zarządu jest K. K., który reprezentuje stowarzyszenie. W dniu 30 kwietnia 2017r. funkcjonariusz policji L. P. wręczyła K. K. wezwania do wskazania, komu powierzył pojazd w dniach 3,9,13 i 20 lutego 2019r. Jednocześnie policjantka poinformowała obwinionego o treści wezwań, jak również o tym, że odpowiedzi ma udzielić w formie pisemnej na Komisariat Policji w J. w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. K. K. zobowiązał się do przedłożenia w tym czasie listy członków stowarzyszenia, którzy we wskazanych okresach użytkowali samochód marki F. (...) o nr rej. (...). Pomimo upływu zakreślonego terminu K. K. nie wskazał takich osób. W doręczonych w dniu 30 kwietnia 2019r.

Dowód: zeznania L. P. k. 66-66v., zeznania R. S. k. 66v., zeznania A. G. k. 18-20 (akta sprawy II W 782/19), częściowo wyjaśnienia K. K. k. 30-30v., k. 65, protokół przesłuchania K. K. w charakterze świadka w dniu 30 kwietnia 2019r. k. 8, wezwania do wskazania użytkownika pojazdu k.12, k.13 (akta sprawy II W 780/19), k.14 (akta sprawy II W 781/19), k.15 (akta sprawy II W 782/18), informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z KRS k.16-18, dane badania technicznego pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) k.17 (akta sprawy II W 780/19).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego K. K. w tej części, w której wskazywał na przebieg jego przesłuchania w charakterze świadka, jakie miało miejsce w dniu 30 kwietnia 2019r. na komisariacie policji w J.. Jakkolwiek przesłuchanie to nie dotyczyło wykroczeń z art. 96 § 3 kw, obwiniony wskazywał na to, że w jego trakcie informował przesłuchującego go funkcjonariusza policji o tym, że nie jest w stanie wskazać osób, które w dniach 3,9, 13 i 20 lutego 2020r. użytkowały pojazd marki F. (...) o nr rej. (...), ponieważ stowarzyszenie liczy kilkudziesięciu

członków i inspektorów, którzy bez jego wiedzy dysponują pojazdem. Tej treści wyjaśnienia K. K. znajdują całkowite potwierdzenie w treści zeznań funkcjonariusza policji R. S., który przeprowadzał z obwinionym czynność przesłuchania, jak również w treści protokołu przesłuchania K. K. z dnia 30 kwietnia 2019r.

Jako niewiarygodne należało ocenić wyjaśnienia K. K., w których wskazywał na to, że po przesłuchaniu z jego udziałem i po wręczeniu wezwań do wskazania osób, które użytkowały pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) w dniach 3,9, 13 i 20 lutego 2019r. został poinformowany przez funkcjonariusza policji R. S. o tym, że nie musi już „nic wskazywać” (k. 55), z kolei on sam oświadczył funkcjonariuszowi policji L. P., która wręczyła mu wezwania, że nie będzie wskazywał żadnych osób, ponieważ nie jest w stanie dokładnie ustalić który z członków stowarzyszenia i kiedy używał pojazd (k.30v.). Tej treści wyjaśnienia stoją bowiem w oczywistej sprzeczności z treścią zeznań R. S. i L. P.. Świadczenie zgodnie wskazywali na to, że po przesłuchaniu K. K. i wręczeniu mu wezwań w dniu 30 kwietnia 2019r. zobowiązał się do przedłożenia w terminie 7 dni listy członków (...) Inspektoratu Ochrony (...), którzy użytkowali pojazd marki F. (...) o nr rej. (...). Funkcjonariusze policji podali, że w związku z taką deklaracją zamierzali podjąć czynności, polegające na przesłuchaniu tych osób w związku z ujawnionymi wykroczeniami drogowymi z dnia 3,9,13 i 20 lutego 2019r. L. P. wskazywała na to, że wprost powiedziała obwinionemu, że może taką listę osób zostawić u dyżurnego na komisariacie (k.65v.). Świadczenie zgodnie zaprzeczyli, aby ktokolwiek z nich informował K. K. o tym, że w świetle treści jego zeznań, w których wskazywał na wielość osób korzystających z pojazdu, niemożność wskazania konkretnych osób, które 3,9,13 i 20 lutego 2019r. użytkowały pojazd, nie musi odpowiadać na wezwania, nie musi wskazywać żadnych osób. Zresztą takie zachowanie funkcjonariuszy policji byłoby nielogiczne, jeśli zważyć na to, że wezwania zostały przecież obwinionemu w dniu 30 kwietnia 2019r. po jego przesłuchaniu przez L. P. wręczone.

Jako przyjętą przez obwinionego linię obrony, która zmierzała do uniknięcia przez niego odpowiedzialności w zakresie czynu z art. 97 kw w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym należało uznać wyjaśnienia w tej części, w której wskazywał na to, że nie był zobowiązany do przedstawiania pojazdu marki F. (...) o nr rej (...), będącego własnością stowarzyszenia do przeglądów technicznych. Obwiniony przez Sądem wyjaśniał, że był zobowiązany jedynie do zapłat za faktury za naprawę tego pojazdu (k. 30v.).

Za wiarygodne należało uznać zeznania złożone przez A. G. i K. P., jednakże osoby te wskazywały na okoliczności, które nie miały istotnego znaczenia dla poczynienia wiążących ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Jako wiarygodne, Sąd uznał dowody z dokumentów, znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, w tym w szczególności odpis z KRS, wezwania do wskazania użytkownika pojazdu z dnia 30 kwietnia 2019r., dane badania technicznego pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...). Dokumenty te zostały sporządzone przez właściwe podmioty, w odpowiedniej formie, a ich prawdziwość nie była kwestionowana, w tym przez obwinionego, w toku postępowania.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przypisanie sprawstwa obwinionemu K. K. w zakresie zarzucanych mu czynów.

Wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. ma na celu ustalenie kierującego pojazdem w razie popełnienia przestępstwa lub popełnienia wykroczenia z udziałem tego pojazdu. Przepis ten odnosi się wprost do obowiązku wynikającego z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Zgodnie z art. 78 ust. 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym w przypadku, gdy właścicielem lub posiadaczem pojazdu jest osoba prawna, do udzielenia informacji, o której mowa w ust. 4, obowiązana jest osoba wyznaczona przez organ uprawniony do reprezentowania tego podmiotu na zewnątrz, a w przypadku niewyznaczenia takiej osoby - osoby wchodzące w skład tego organu zgodnie z żądaniem organu, o którym mowa w ust. 4, oraz sposobem reprezentacji podmiotu (vide m.in. R. Stefański Komentarz do niektórych przepisów Kodeksu wykroczeń, wyd. II, opublikowany w Lex 2011).

W dniu 30 kwietnia 2019r. funkcjonariusze policji, a więc podmioty do tego uprawnione z mocy prawa, wręczyli K. K. cztery wezwania, w których został on pouczone o treści art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym i wezwany do pisemnego wskazania danych osoby, której pojazd w oznaczonym w tych pismach czasie został powierzony do

używania lub kierowania i udzielenia odpowiedzi w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do Komisariatu Policji w J.. Pomimo upływu tego terminu obwiniony nie udzielił odpowiedzi na żadne z czterech wezwań, co przesądza o wypełnieniu przez niego znamion wykroczeń z art. 96 (...) Inspektoratu Ochrony (...) 3 kw.

K. K. dopuścił się także wykroczenia przeciwko przepisowi art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym, ponieważ w okresie od 29 sierpnia 2018r. do 30 kwietnia 2019r. jako prezes zarządu stowarzyszenia (...), nie przedstawił pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), będącego własnością stowarzyszenia, do badania technicznego, co wprost potwierdzają załączone do akt sprawy dane badania technicznego pojazdu k.17 (akta sprawy II W 780/19). W związku z powyższym Sąd uznał, że obwiniony dopuścił się także wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym.

W sprawie niniejszej to na obwinionym, jako osobie ujawnionej w Krajowym Rejestrze Sądowy jako prezes zarządu (...) Inspektoratu Ochrony (...) ciążył obowiązek w zakresie uregulowanym w art. 96 § 3 k.w. oraz obowiązek przedstawienia pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) do badania technicznego.

Obwiniony dopuścił się tych wykroczeń, działając umyślnie. Jako prezes zarządu (...) Inspektoratu Ochrony (...) wiedział, jakie obowiązki na nim ciąży. Jest osoba dorosłą, w pełni poczytalną, co w pełni potwierdziła opinia sadowo – psychiatryczna sporządzona przez biegłego psychiatrę P. M. (k. 44-46), nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca jego winę.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze, że obwiniony dopuścił się pięciu wykroczeń, w tym czterech z art. 96 § 3 kw. Swoimi działaniami uniemożliwił wykrycie wykroczeń drogowych, których w lutym 2019r. regularnie dopuszczali się osoby użytkujące pojazd marki F. (...), będący własnością stowarzyszenia. K. K. wykazał lekceważący stosunek wobec organów ścigania, w tym przypadku wobec funkcjonariuszy policji. Pomimo złożonej policjantom ustnej deklaracji, w której zobowiązał się do przedłożenia listy członków stowarzyszenia, które używały samochód, takiej nigdy nie złożył. Nagannym jest także fakt, że pojazd, który tak często jest użytkowany przez członków (...), co podkreślał sam obwiniony przed Sądem, przez okres przeszło 6 miesięcy nie miał przeprowadzonych badań technicznych. Obwiniony był w przeszłości wielokrotnie karany za wykroczenia drogowe (informacja k.57-58 akta sprawy II W 782/19).

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara łączna grzywny za przypisane mu wykroczenia w wysokości 600 złotych jest adekwatna do jego winy i stopnia społecznej szkodliwości jego czynów. Kara ta stanowi dla K. K. odpowiednią dolegliwość, uświadomi mu naganność jego postępowania, popełnionych wykroczeń, w przyszłości zdroży go do przestrzegania i respektowania porządku prawnego. Zdaniem Sądu orzeczona wobec obwinionego kara powinna również spełnić swoje cele w zakresie prewencji ogólnej, wskazując, że popełnienie wykroczenia musi pociągnąć za sobą odpowiednią odpłatę, a przez to kształtować prawidłowe wzorce społeczne.

Obwiniony studiuje, nie osiąga dochodów, nie ma majątku, zatem Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa (art.121 § k.p. w. z zw. z art. 624§ 1 kpk).